

ad Punkt 2. Medtagelsen af Anciennitet fra Klasse til Klasse vil være af overordentlig stor Betydning for Toldembedsmændene. Forholdet er nemlig meget ofte dette, at det er forbundet med Tab at erholde et Embede i den højere Klasse, idet Alderstillægene enten fuldstændig bortfalde eller kun medtages i ringe Grad, og Embedsmanden er sjældent saa vel pekuniært situeret, at han formaar at afvente Indvindingen af dette Tab igennem nyherhvervede Alderstillæg i den højere Klasse.

Gennemsnitstjenestetiden i 4de Lønningsklasse ved Oprykning i 3die Klasse er ca. 16 Aar og i 3de Klasse ved Oprykning i 2den Lønningsklasse ca. 11 Aar, og der vil saaledes, naar halv Anciennitet medtages fra den nærmest foregaaende Klasse, hengaa respektive 8 og 10 $\frac{1}{2}$ Aar, forinden Alderstillægenes Maksima naas i 3die og 2den Lønningsklasse. Gennemsnitsalderen ved Indtrædelsen i 3die Lønningsklasse er ca. 42 Aar og i 2den, naar bortses fra enkelte eksceptionelle Forfremmelser i en ung Alder, ca. 52 Aar. Disse Tal vil forhaabentlig vise, hvor nødvendig Medtagelse af en Del af Tjenestetiden fra Klasse til Klasse vil være, naar Embedsmanden i en ikke altfor langt fremskreden Levealder skal kunne opnaa Embedets Maksimums-Indtægt, hvorefter han dog gerne skulde kunne tjene 5 Aar for at opnaa den højeste Pension.

De under Punkterne 1 og 2 ansøgte Forbedringer ville efter de Beregninger, vi have foretaget pr. 1ste April 1905, medføre en samlet Udgift for Staten af ca. 79,000 Kr., i hvilken Forbindelse skal bemærkes, at Ancienniteten i de forskellige Lønningsklasser for den enkelte Embedsmand er beregnet med fulde Aar pr. 1ste April 1905.

Den ovennævnte Merudgift vil fordele sig saaledes:

1ste Lønningsklasse.....	2,000 Kr. —	ca. 13 pCt.
2den —	23,900 - —	ca. 10 -
3die og 4de Lønningsklasse	53,220 - —	ca. 13 -

Den samlede Udgift til 185 overordnede Toldembedsmænd andrager i Øjeblikket ca. 654,000 Kr.
 medens Udgiften til de her ansøgte Lønninger, beregnet pr. 1ste April 1905, vil andrage ialt..... - 733,000 —
 hvorefter der fremkommer en Merudgift for Staten af ca. 79,000 Kr.
 — 12 pCt. af den budgetterede Udgift.

ad Punkt 3. Det vil formentlig findes rimeligt, at de faste aarlige Vederlag, som Chefer for Registreringsdistrikter oppebære, ved Pensionsberegningen medregnes til den for vedkommende Embede normerede faste Lønning. Endvidere maa „Middagsdiæterne“ i København, som udgøre en fast aarlig Sum, medregnes som en integrerende Del af Embedets faste Indtægter. Disse faste Indtægter bør derfor formentlig falde ind under Pensionsloven af 24de Februar 1858 § 5 Punkt 1. Hvad Toldembedsmændenes Diæter for Tjeneste udenfor Ekspeditionstiden angaar, da udgør denne Indtægt for manges Vedkommende et større Beløb, til hvilket der vistnok ogsaa i sin Tid er taget et ikke ringe Hensyn ved Ansættelse af Embedernes Lønninger.

At disse forskellige Indtægter ikke ere pensionsgivende, maa forekomme ubilligt, thi selv om Embedsmanden har erhvervet den højeste Pension, mister han ved Afskedigelse ikke alene en Trediedel af den faste Lønning i aarlig Indtægt, men han mister tillige det fulde Beløb af de nævnte Indtægter, og den derved fremkomne Forskel bliver let saa stor, at han med Bekymring ser det Tidspunkt nærme sig, hvor hans Indtægt vil synke ned til det halve og derunder. Han udsætter derfor ofte fra Aar til Aar at indgive sin Afskedsbegæring, endskønt han føler sig træt af sin Virksomhed og kunde trænge til Hvile.

Gennemførelsen af en sliG Pensionsret vil mulig noget forhøje Statens Pensionsbyrde, en Udgift, som dog tildels eller maaske ganske vil ophæves ved, at yngre Embedsmænd, der endnu ikke have naaet Alderstillægenes Maksimum, ville træde i de afgaaede ældre Embedsmænds Sted, hvorved desuden vil bevirkes et livligere Avancement til stor Gavn for Æstatens Udvikling og derigennem ogsaa for Staten.